

3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Λουκιλιανού, Παύλης μαρτύρων και
τῶν σὺν αὐτοῖς τεσσάρων νηπίων (†370-375).

ᾠχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν α΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος πλ. δ΄. Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα
τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος Δι-Θ

Των εν ολωτω κοσμω Μαρτυρων σε ως πορφυραν
και βυσσοντα αι αιματα η Εκκλησια σε στολι
σα με ε ε ε ε ε νη δι αυτων βο α σοι Χρι
στε ο Θεος τω λαω σε τες οι κτιρι μς σε κα
τα απεμψον ει ρη νην τη πο λι τει α σε δω ρη
σαι και ταις ψυχαις ημων τω με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαιωνος αποκρυφον και Αγ γελοις αγνω
στον μυστηριον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πεφανερωται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σα ρ
κου με νος και Σταυρον εκουσι ως υ περ η μων κα τα
δεξα με νος δι ου ανα στη σας τον πρω το πλα στον ε
σωσεν εκ θα να του τας ψυχας η μω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀναστάσιμα Καθίσματα.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν.

Ἦχος π̣ά̣ρ̣α Γα ρ

Ανεστησεν κωνη ζωντων ααπαντων
και αγγελος φωτος ταις γυναιξιν εεβοα παυσα
σθε των δακρυων τοις αποστολοις ευαγγελισαα
σθε κραξατε ανμου ουσαι οτια νεστη Χρι
στος ο ο Κυριος ο ευδοκησας σωσαι ως
Θεος τον γενοσ των ανθρωπων

Δόξα.

Ανθρωποι τονημα σου σωτηρ εσφραγισαα
ντο αγγελος τον λιθον εκ της θυρας απεκυλιι
σε γυναικες εθεασαντο εγηγερομενον
εκ κωνων και αυται ευηγγελισαν τοις μαθηταις
σου εν Σιιων οτια νεστη η ζωντων α
παντων και διελυθη τα δεσματα του θανατου Κυριε
εδοξα σοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου και σταυρωσιν
 υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα να
 τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δειξας ως Θε ος μη πα ρι δης
 ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν θρω
 πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το
 ο κον πρε σβευ ουσαν υ περ η μων και σω ωσον Σω τηρ η
 μων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετά την Β' Στιχολογίαν.

Ἦχος Νη ρ

Δ ευ χει μο νω ων ο Γα βρι ηλ φαι δρος ε πε
 ε ε στη ωσ περ εν ει ει δη α ξρα πης Χρι στω τω
 τα α α φω και τον λι θον ε κυ λι σεν α πο τω
 μνη μει ει ου και φο ο βος με γας συ νε ε σχε σε τω
 φω ρος και α αφνω ε μει ναν παν τες ω σει νε
 κροι α πο τω τα φ ο οι φυ λα κες και τω λι
 θω η σφρα γις αι σχυνθη τε πα ρα νο ο μοι γνω τε
 ο ο τι α νε στη Χρι στος

Δόξα.

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις
ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι ^Δκη ρυ υ ξαι
την ε γερ σιν α πο στο λους ως γε γρα πται και δρο μαι ος ο
Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω τα φω ο
ρων κα τε πλη ττε το ^βο θεν και κα τει δε ε τα ο θο νι
α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω μα τος εν αυ τω κα
τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο η η σε ^ζδο ξα
σοι χρι στε ο θε ος ο τι σω ζεις απ αν τας σω ω τη ρ η
η μων ^ζτου Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυ γα α σμα ^ν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^λπλ ^β Γα ρ

E πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η η
κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε
νος ^ζη γι α σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε
πα ρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ος ε σα ρκω
θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω νων υ πα ρ χων Θε

ε ος η η μων την γαρ σην μη τραν θρονον ε ποι οι η
 σε και την σην γαστε ρα πλα τυ τε ρανου ρα νων α πειειρ γα
 σα α το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα
 η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ
Των α γγελωνο δη η η μος κα τε πλα γη ο
 ρω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε εν τα
 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την ι σχυνκα θε λο ο
 ον τα και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει
 ρα ντα και εξ α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω
 σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ
Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε^υ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγγε λος^υ προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις^υ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε^υ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϷ μνη η μα τος^υ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^υ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ^υ

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον^υ

προστο μνη η μα α σϷ θρη νο λο γϷ Ϸ Ϸ Ϸ σαι^υ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε^υ

θη νϷ ο ο και ρο ος πε επ αυ ται μη κλαι ε

τε^υ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^υ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^υ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ^υ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

ελ θ8 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χ8ν το αγ γε ε ε λ8 προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ν τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος⁹ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω ω

ω να ας τω ω ν αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κ8 8 8 σα τον Α δα μ α μα ρ

τι ι ι ι ι ασ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

^u_q χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταν την δε^u_q ο εκ σα σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος^u_q

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α²² Α λλη λσ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α²² Α λλη λσ

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος^u_q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ς

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα
ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ
ρι ε τρο πουμαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπασθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ
χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ φω
το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ το ο
και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω τα
πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο πε ση

εκ σου ου πα νοι κτιο μον^ν_{δλ}

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα ου

δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει και κο

λα σει^ν_{δλ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μη ν^ν_{δλ}

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε να

θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει το θει

ον^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το ου

ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον προ ιν α ρησ με α πο των

εν θε ν δε^ν_{δλ}

Επι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα αν ουσ η γε

ρα των βε βι ω με νων^ν_{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι^χ ω νας των αι ω νων α

μην^ν_{δλ}

Α γι ω Πνευμα τι θε ο λο γι α μο να ας

τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α ναρχος εξ ου ε φυ ο

Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευμα συ υμ μορ φον συν

θρονον εκ Πα τρος συ νε κλαμψαν^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα τοι

κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ

γει λα το ζω η ην αι ω νι αν^ν_{δλ}

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γορ κο

σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν^ν_{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι^χ ω νας των αι ω νων α

μην^ν_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
 παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τϛ το γαρ ε
 στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ ρι
 ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α αν

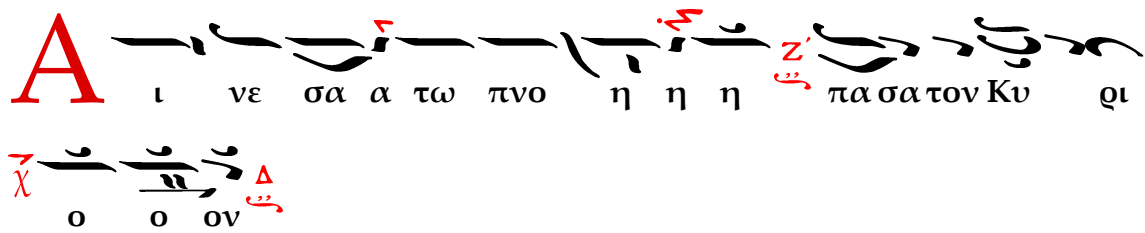
ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐὐθινὸν Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη΄ 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

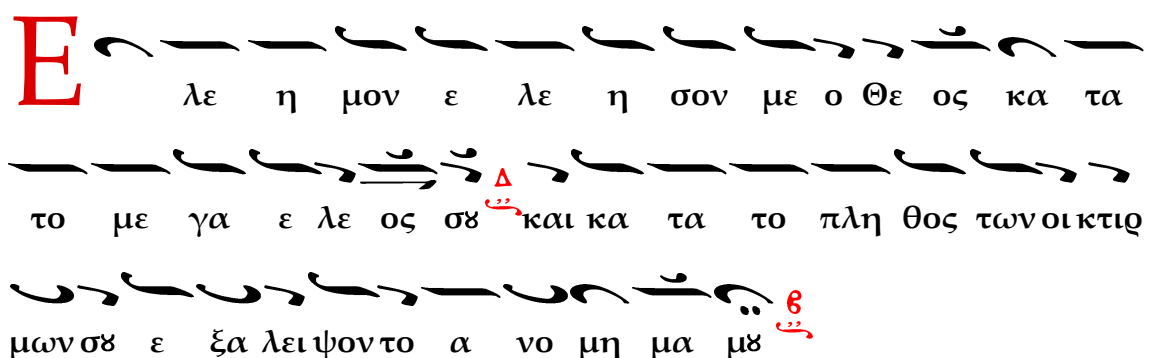
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομιμιας

μυ και απο της αμαρτιας μυ καθαρισον με

Οτι την ανομιαν μυ εγω γνωσκω και η
αμαρτια μυ ενωπιον μυ εστι δια παντος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ενω
πιον σε ποιησα οπως ανδικαιωθης εν
τοις λογοις σε και νικησης εντω κρινεσθαι σε

Ιδου γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν α
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδη
λα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσασμοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδη
λα και τα κρυφια της σοφιας
σε εδηλωσασμοι

οι οι

Ὁ α' χορός.

Εεις πολλὰ ἐέτη δεσποοτά

Ραντιεμευσσωπωκαικαθαρισθηησομαι
πλυνεις με και υπερχι ο να λευκανθη σομαι

Ακουτιειςμοιαγαλλιασιν και ευφροσυνηναγαλλια σονται ο στεα τε τα πεινω με να

Αποσρεψον το προσωπον σα πο των αμαρτιων μη και πασαστασ ανομιασ μη εξαλειψον

Καρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο θεος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγ κατοις μη

Μη απορριψης με απο τσ προσωπσσ και το πνευμα σ το αγιον μη αν τα νε λης απ ε μη

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σσ και πνευματι η γε μο νικω στη ριξον με

Διδαξω ανομους τας οδσσ και ασεβεις

ε πι σε ε πιστρεψασι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσ σα μα την δι
και ο συνηνσθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο
μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην
Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα
λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα
να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σθ

μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ται στων Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ται στης Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὡιδῆ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ
ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀϋλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπων.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀμαρτηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, αὐγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Απόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφάιδρυναν πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Δόξα.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ

παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

Ωιδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ´. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων. Ωιδὴ γ´.

Ἦχος πλ. δ´. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠραιοθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανώσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

Δόξα.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομητορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Εἶτα Καθίσματα τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντα συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐὰς τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἁγίων Πάντων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσιν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ. Σύ με διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου καὶ Διονυσίου.

Στίχ. Λουκιλλιανὸς σὺν Παῦλα τε νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.
Σταυρῶ ἀμφὶ τρίτην Λουκιλλιανὸς τετάνυστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀθανασίας στέφος,
Ὅσιότης καὶ τὰ θαύματα πέλει.

Ἡ Ὅσια Ἱερία ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὓσα φρονουσῶν τοῦ μέρος Ἱερία,
Νυμφῶνος οὐκ ἔμεινεν ἔξω Κυρίου.

Ὁ Ὅσιος Πάππος, Ἐπίσκοπος Χύτρων τῆς Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τέθνηκεν Πάππος, οὐχὶ πάππος ἐγγόνων,
Πατὴρ δὲ μᾶλλον ἀρετῶν θυγατέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†312)

Στίχ. Θεῖος Ἀχιλλᾶς, ποιμὴν Ἀλεξανδρείας,
Ἦχθη εἰς ποιμνὴν τοῦ Ποιμένου Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ὁθάλ, τοῦ ἐν τῷ Κλύσματι τῆς Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ὁθνεῖον πάθος πᾶν ὁ Ὁθάλ διώξας,
Χριστοῦ εἰκῶν τοῦ ἀπαθοῦς ἀνεφάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου,

τοῦ μονοχίτωνος καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Τραϊανοῦ παρὰ τὸν Σαγγάριον ἀσκήσαντος. (†932)

Στίχ. Ἀθανασίω ἀθανασίας στέφος,
Ὅσιότης καὶ τὰ θαύματα πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Κλωτίλδης, βασιλίσσης τῶν Φράγκων.

Στίχ. Σεμνή τὸν βίον βασίλισσα Κλωτίλδη,
Εὐκόλως εὔρε τὴν θύραν Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κέβιν τοῦ ἐν Ἴρλανδία.

Στίχ. Νέος Ἀδὰμ ὁ Κέβιν Ἴρλανδίας,
Συμφιλιωθεὶς Θεῷ τε καὶ τῇ κτίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων νέων Ἱερομαρτύρων Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Δωροθέου Ἀνδριανουπόλεως τοῦ Πρωΐου καὶ Γρηγορίου Δέρκων, ἐν ἔτει ,αωκα´ (1821) ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν μαρτυρικῶς τὸ ζῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκμετρησάντων.

Στίχ. Ἀγχόνη πικρᾶ ὁ Ἰωσήφ τὸ μέλι,
Τρυγᾶ τῆς Σιών, Ποιμὴν Θεσσαλονίκης.
Δωρόθεος καὶ Γρηγόριος Ἀρχιθῦται,
ὑπὲρ ποιμνίου τέθνυται προθύμως.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσία, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾶ τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμῶν τοὺς φίλους.
Εἴ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίτω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστεϊῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

Α^{Βου} νοὶ ξω το στο μα μβ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη

τρι και ο φθη σομαι ^{Πα}φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^{Βου} και
 α σωγη θεο μενος ταυτησ τα θαυ ματα

ὠδὴ γ'

^{Βου}**T** ουσ σου ουσ υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νοσ πη γη θι α σο ν συ γκρο τη σαν
^M τασ ^{Πα} πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σο ν και εν τη θει α
 δο ξησ ^{Βου} στε φα νων δο ξησ α ξι ω σο ν

ὠδὴ δ'

^{Βου}**T** ην α νε ξι χνι α σο ν θει αν βλ ην της εκ
 της Παρ θε ε νσ ς σα ρ κω σε ωσ ^{Πα} σσ τσ υ ψι στσ
^M ο ο προ φη της Αβ βα κμ ^{Δι} κα τα νο ω ν ε κραυ γα α
^{Βου} ζε ^{Δι} δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

^{Βου}**E** ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σσ ^{Δι} συ υ γα ρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
^{Δι} εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αν των θε ον
^{Βου} και τε ε το κασ αχ ρο νο ν Υι ον πα σι τοι οις υ

μνθ σι σε^Μ σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα^{Βου}

ὠδὴ ς'

Την θει αν ταυ την και παν τιμον^{Πα} τε λην τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες^{Βου} της Θε ο ο μη το ρος^{Βου} δευ τε τας χει
ρας κρο τη σω μεν^Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
ον δο ξα ζοντες^Β

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρευ σαν^{Βου} τη κτι σει οι οι θε ο φρο
νες^Β πα ρα τον κτι σα αν τα^Β αλ λα πυ ρο ος α πει
λην^Β αν δρει ως πα τη σαν τες^Δ χαι ρον τες ε ψα λλον^Β Υ
Πα περ υ μνη η τε^{Βου} ο των πα τε ρων Κυ ρι ος^Β και Θε
ος ευ λογη το ος ει^Β

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω^{Βου}
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το^Δ το τε
με εν τυ πς με νος^{Πα} νυν δε ε νερ γς με ε νος^Μ την οι
κς με νην α πα σαν^Δ α γει ρει ψα α λ λς ς σαν^Δ

τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παντας τας αι ω ω να α α α ας

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον και η
 γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε ω ω
 τω ω σω τη ρι μσ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τωσ Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 οσ λησ αυ τσ ι οσ γαρ α πο τσ νυν μα κα ρι
 σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τωσ Θε ο το κον

σε ε μεγαλυνομεν

^{Bou}
Οτι ε ποιησε μοι μεγαλεια οδυνα

τος και αγιον το ονομα αυτη και το ελε

ος αυτη εις γενεαν και γενεαν τοις φοβ

μενοις αυτων

^{Bou}
Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον

σε ε μεγαλυνομεν

^{Bou}
Εποιησε κρατος εν βραχιονι αυτη δια

εσκορπισεν υπερηφανυς διανοια καρ

δια αυτων

^{Bou}
Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον

σε ε μεγαλυνομεν

^{Bou}
Κα θει λε δυ να στασα πο θρονων και υ υ ψω σε
τα πει ν8 8ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων και
πλ8 τ8 8ν τας ε ξα πε στειλε κε ν8 8ς

^M ^{Bou} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

^{Bou}
Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8 μνη σθη
ναι ε λε 8ς κα θως ε λα λη σε προς τ8ς πα τε ρας
η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ τ8 ε
ως αι ω νος

^M ^{Bou} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

ᾠδὴ θ'
^{Bou}
Α πας γη γε νης σκι ο τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

Πα Βου
 δε χε με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων
 νο ο ων φυ σις γε ραι ρε σα τα ι ε ρα θαν μα
 Δι
 Δι
 Δι
 Βου
 α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α
 γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α (δίσ) ε
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων
 Α ε
 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τε

ὁ β' χορός:

ε
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

Τῆς Ὀκτωήχου. Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Ἔτερον τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλους Προφήτας,

Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε Ἀσκητὰς καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους Γυναῖκας, καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας, καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεωστικῶς, ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων Ἄχραντε, μὴ ἐκστὰς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἄγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὄν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι
 ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
 ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν
 τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε
 ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ γε
 λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου
 σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
 δο ξα αυ τη ε σται

πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ^v_{δλ}

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος^v_{δλ} αλλ ουκ α πε λει φθης

του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με νος^v_{δλ} και

α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας εκ

της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτι ρω των και φι

λα ανθρω ω πος^v_{δλ}

^χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου^Δ_{δλ} αι νει τε αυ τον εν

στε ρε^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ^v_{δλ}

K υ υ ρι ε ει και ως θνη τον εν μνη μει ει ω

Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το^v_{δλ} αλλ ως βα σι λε α

υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λα ττον^v_{δλ} και

ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσ φρα γι σαν το^ε_{δλ} αλ

λα α νε στης και πα ρε ε σχες^v_{δλ} α φθα ρ σι αν ταις ψυ χαι

αις η η μων^v_{δλ}

^χ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαϊς αυτου^Δ_{δλ} αι νει τε αυ

τονκα τα το πληθοςτηςμεγαλω συ νησαυ τ8

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει γαρ

και τρε ε ε μει μη φερωνκα θο ραν αυ τουου την δυναμιν

ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τονκα τη ρ γη σε

δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και την ε

ε γε ερ σιν

Αινειτε αυτον εν ηχη σαλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Oαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν

κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι

α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη οι κου με ε νη

ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ξ

Aι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον ενχορδαιαις και ορ γα ανα

Τ ρς Α γι ρς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη ε
θαυ μα στω σε τα αυ τς γαρ στι ιγμα τα και αι πα θη
μα τα εν τη σα ρ κι α νε δε ξαν το εν τς ο τοις κο
σμη με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις προ φα νως ανα
θε με νοι ρς υ μνη σω μεν ως α μα α ραν τα
αν θη ως α στε ρας α πλα νεις της Εκκλη σι ι ας
ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο
η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τ ρς Α γι ρς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη ε
θαυ μα στω σε τα αυ τς γαρ στι ιγμα τα και αι πα θη
μα τα εν τη σα ρ κι α νε δε ξαν το εν τς ο τοις κο
σμη με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις προ φα νως ανα
θε με νοι ρς υ μνη σω μεν ως α μα α ραν τα

αν θη ως α στερας α πλα νεις της Εκκλη σι ι ας

ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα

Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος ει

ση κσεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ των

ερ ρυ σα το αυ τς

Σ υν Προ φη ταις Α πο στο λοι οι συν Ο σι οις

Δι δα σκαλοι συν Ι ε ρο μα αρ τυ σι πα αν τες Δι και

οι και γυ ναι κων αι α θλη σα σαι και πο ο θω α

σκη σα σαι των Α γι ων η πλη θυς και Δι και ων τα

τα γ μα τα α ευ φη μει σθω σαν ι ε ραι αις με λω

δι αις ως της α νω Βα σι λει ασ κλη ρο νο ο μοι

ως Πα ρα δει σι οι κη το ρες

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ τς

Ο ι την γην ου ρα νω σα ντε ες α ρε των εν

φαι δρο τη τι οι Χρι στς τον θα α να τον μι ι μη σα με

νοι^ε α^χ θα να σι αστην προ ξενον^π ο δο ον οι βα
 δι σαν τες^Δ οι τα πα θη των βρο των^Δ χει ρορ γι α της
 χα ρι τος εκ κα θα ραν τες^ε οι εν ο ο λω τω
 κο σμω ο μο ψυ χως ε να θλη σαν τες γεν ναι αι ως
^Δ α νευ φη μει σθω σαν Μα ρ τυ ρες^ε

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω^π και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι^π
Ε^{Πα} ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε πει ει
 ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε νοις^{Νη} δι α την χα μο θεν^{Πα} ε ε πα αρ σι ιν ε ε
 πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος^Μ και προ σκυ νη η
 η σα α αν τες Α αυ τον^{Πα} και την δο θει σαν ε ξου
 ου σι ι αν^Μ παν τα α χου ου ου ου δι δα χθε ε εν
 τες^π εις την υπ ου ρα α α νο ον^Δ ε ξα πε ε στε λλο ον
 το ο^{Πα} κη η ρυ υ υ υ υ ξαι αι^{Γα} την εκ νε κρων Α

να α α α α α α α να στα α σι ι ι ι
 ιν και την εις ουρανους απο ο κατα α α α
 στα α α α σιν οι οι οι οισκαι αι συ υν δι αι ω
 ω νι ι ι ι ζει εν ο α ψευδης επηγγει ει
 ει ει λα α α α το Χριστο ο ος ο Θε ε ος και Σω
 τηρ των ψυχων η η η η των

Και νυν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευλογημε ενηυπαρχεις Θε ο
 το κε Παρθε ε ε νε δια γαρ τ εκ σαρ
 κω θε εντος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ
 α να κε κληται η κατα ρα νε νε εκρωται η Ευ
 α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α τωται και
 η μεις ε ζω ο ποι ηθημεν δι ο α νυ μνηντες βο
 ω ω μεν ευλογητος Χριστος ο Θε ος η των ο
 ου τως ευδοκησας δο ο ο ξα σοι

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον η̇χον της Κυριακης
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δοξασοι τω δειξα ντι το φως δοξα εν υ
ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη η η νη εν αν θρω
ποις ευδοκια

Υμνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου
Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου
ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος ^Δ _{δλ} Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μη

ην ^ν _{δλ}

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ _{δλ} και

αι νε ε σω το ο νομα σου εις τον αι ω ω να ^Δ _{δλ} και εις

τον αι ω να του αι ω νος ^ν _{δλ}

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυτη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας ^ν _{δλ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε

ρων η μων ^Δ _{δλ} και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα σου εις τους αι ω να σα μη ην ^ν _{δλ}

Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε ^ν _{δλ}

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ _{δλ} δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα σου ^ν _{δλ} (τρεις)

Κρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο

ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φως

Πα ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Αα γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μη ην

Αγι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Αισματικόν. χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _δ Α α
α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _δ Α γι ι ος Α α θα
α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α α ας ^ν _δ

A να στα ας εκ τς μνη μα τος και τα δε σμα δι
α ρρη ξας τς α δα ^Δ _δ ε λυ σας το κα τα κρι μα τς
θα να τς Κυ ρι ε ^β _δ παντας εκ των πα γι ι δων τς εχ θρα
ρου σα μενος ^ν _δ εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις ος ε ξα πε στει λας αυ τς ε πι ι το κη ρυ γμα ^ν _δ και
δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη οι κς με νη ^Δ _δ
μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε ^ν _δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος

σονη μας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμας ὦ Θεοῦ ὁ ἀνασας

ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμας ὦ Θεοῦ ὁ ἀνασας

ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμας ὦ Θεοῦ ὁ ἀνασας

ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς

γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ζας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
να τος υ πα ρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νῶ Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τῶ Πα τρι και τῶ Ἁ γι ῳ Πνε ευ μα τι
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρω σης των πα θων ^Δ₉ η ζω η και η α να στα σις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ^Γ₂

Ἦχος ^Δ₂ Δι - ϑ

Των εν ο λω τω κο σμω Μαρτυρων σε ^ε₂ ως πορ φυραν

και βυρ σοντα αι αιμα τα ^Δ₂ η Εκ κλη σι α σε στο λι

σα με ε ε ε ε ε νη ^ε₂ δι αυ των βο α σοι Χρι

στε ο Θε ος ^Δ₂ τω λα ω σε τες οι κτιρ μες σε κα

τα α πεμ ψον ^Δ₂ ει ρη νην τη πο λι τει α σε δω ρη

σαι ^ε₂ και ταις ψυ χαις η μων τω με γα ε λε ος ^ε₂

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ^π₂ Γα ρ

Αγι οι Α ναργυ ροι και αι θαυ μα τουρ γοι ^Γ₂

ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ^Δ₉ δω ρε

αν ε λα βε τε ^Δ₉ δω ρε α αν δο ο τε η μιν ^Γ₂

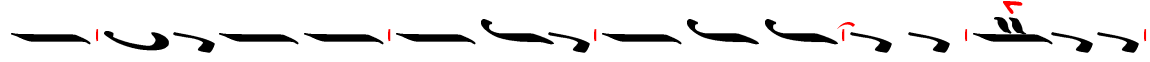
Κοντάκιον

Ως α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τερ γω τη ης

κτι σε ε ως ^Γ₂ η Οι κς με νη προ σφε ρει σοι Κυ ρι

 ε τς Θε ο φο ρς Μαρ τυ υ ρας ταις αυ των ι

 κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκκλη σι ι αν

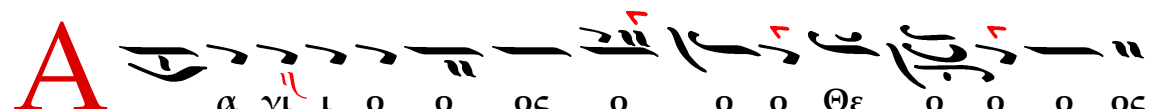
 σδ δι α της Θε ο το κς συν τη ρησον πολυ ε λε

 ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A

 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

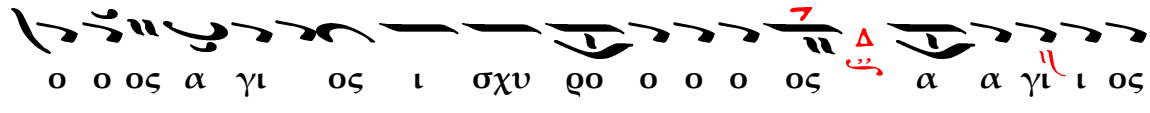
Τό τρίτον.

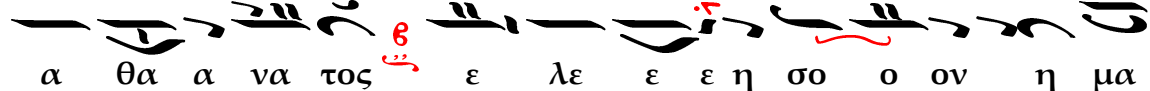
 μα ας

A

 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

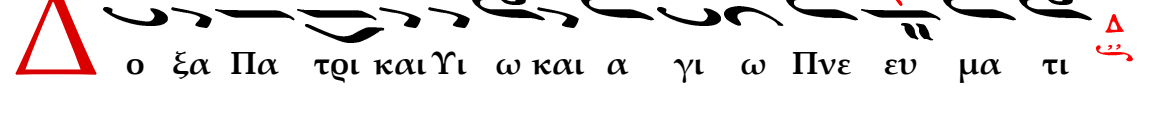
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

 ας

Δ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K

 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

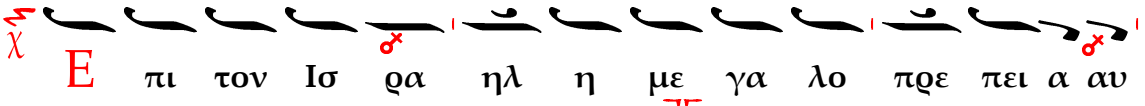
ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

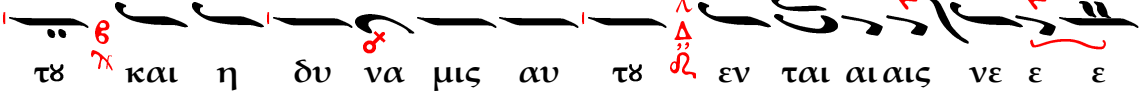
A α α α α α α α α α α α α α α

 εκ πηγων Ισ ρα α ηλ

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

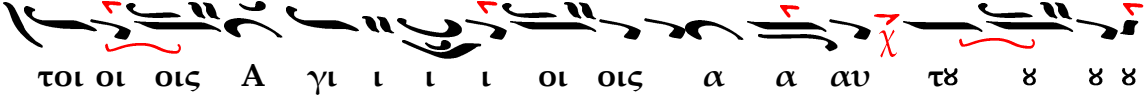

 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τσ

Χ Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ

 τσ και η δυ να μις αυ τσ εν ται αι αις νε ε ε

 φεε ε ε λαις

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τσ

 υ υ

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἑβρ. ια' 33-40, ιβ' 1-2)

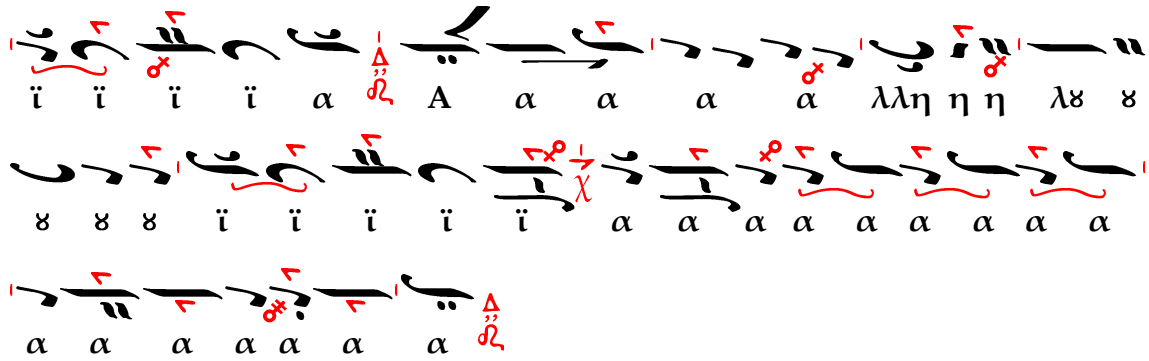
Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πειρᾶν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

Ἦχος Δι

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λληηη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
E κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος ει
ση κ̇σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψεων αυ των
ερ ρυ υ σα α το α αυ τ̇ς
A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λληηηη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
E γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμενοις την καρ δι
αν και τ̇ς τα πει ν̇ς τω πνε ευ μα α τι σω ω ω ω
σει
A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ

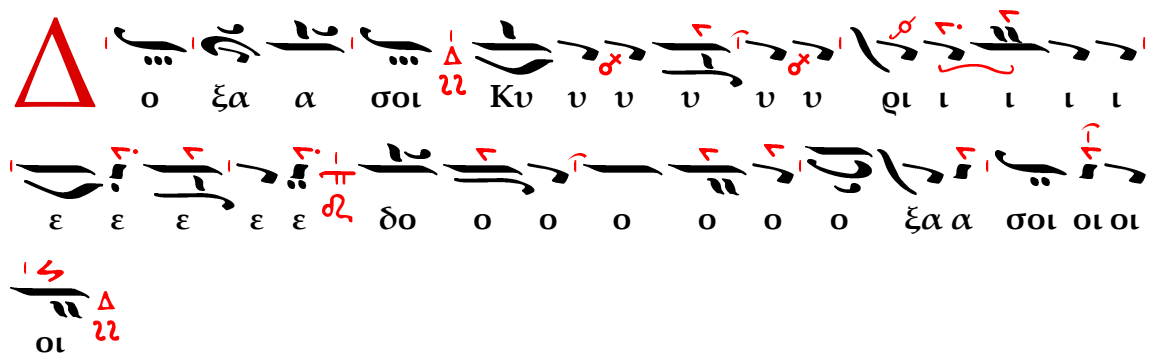

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
(ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σ ο ν ^v _{δ2}

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ε ^v _{δ2}

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ε ^β _γ

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ε ^Δ _{δ2}

Π α ρ α α σ χ ο ο Κ υ υ υ ρ ι ε ^Δ _{δ2}

Π α ρ α α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ε ^β _γ

Π α ρ α α σ χ ο ο Κ υ υ υ υ ρ ι ε ^v _{δ2}

Σ ο ι Κ υ υ ρ ι ε ^v _{δ2}

Κ αι τ ω Π νευ μα τι σ ο ^v _{δ2}

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{πδ} Νη

Α γ α π η η σω σε Κ υ υ ρ ι ε η ι σ χ υ υ σ

μ ο ^v _{δ2} Κ υ ρ ι ο σ ζ ε ε ρ ε ω μ α α α μ ο ο ο ο ^v _{δ2}

και κα τα φυ γη η μ ο και αι αι ρ υ υ σ η η σ μ ο ^v _{δ2}

Α γ α π η η η σω σε ε Κ υ υ ρ ι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σ χ υ υ υ υ υ υ υ σ μ ο ^v _{δ2} Κ υ

ρ ι ο ο σ ζ ε ε ρ ε ω ω μ α α α μ ο ο ο ο ο ^v _{δ2} και κα

τα φυ υ γη η η η μϛ ς ς ς και αι αι αι
 ρυ υ υ ση η η ης μϛ ς
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ς
 Τρι α δα ο μο ο ς σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός,
 Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
 ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
 οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
 Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν
 ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα
 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
 οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν
 ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
 βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
 Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
 Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
 λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ
 ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ
 μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ς θυ σι ι αν αι αι νε ε
 σε ε ως ς
Κ αι με τα τϛ Πνευ μα το ος σϛ ς

Ε εχομεν προς τον Κυ υριον ²²

Α αξιιον και αιαι διικαιαιον ²²

Α γιος Α γιος Α γιος Κυ υριος Σα

ββαωθ ²² πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη η της

δοξης ²² ωσαν να εν τοις υ ψι ι σις ²² ευ λο γη

μενος ο ε ερχο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ϛ ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σις ²²

Α α α μη η η η η ην ²² ή άλλως

Α α α α μη η η η η ην ²²

Α α α α μη η η η η η η η η ην ²²

Σ ε υ υ μν ϛ ϛ μεν ²² σε ε ευ λο γ ϛ ϛ

με ε ε εν ²² σοι ευ χα ρι ι ϛ ϛ με εν Κυ ρι ε

²² και δε ε ο ο με θα α α σ ϛ ϛ ϛ ϛ ²² ο

Θε ε ο ο ο ος η η η μων ²²

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως ^vμα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η
 η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον ^vτην α ει μα α
 κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η
 τον ^vκαι μη η τε ε ε ρα α α α τξ ξ Θε
 ξ ξ ξ η η η η μων ^vτην τι μι ω ω τε
 ε ε ρα αν των Χε ρξ ξ βι ιμ και εν δο ο
 ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω
 ω ω ως τω ω ωων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ ^v
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε
 κξ ξ ξ ξ σαν ^vτην ο ο ον τω ω ω ως Θε ο ο
 το ο ο κον ^vσε ε ε με ε ε ε γα α
 α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εν ^v

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ,ββ', Ι.Α.)

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ον α πο τλ νυν και ε ως τλ αι
ω ω νο ο ος